

LBRIS

We know
books

Notre-Dame de Paris

Victor Hugo

La 6 ianuarie 1482, parizienii se adunaseră la Palatul de Justiție. Era o zi de sărbătoare și avea loc un mare spectacol, dar, mai presus de toate, se alegea papa nebunilor: candidații trebuiau să-și pună capul într-un cerc de piatră și să facă cea mai înfiorătoare grimasă de care erau capabili.

- Ia te uită ce ochi!
- Repede, încă unul!
- Ce gură mare!
- Arată ca un taur!

Mulțimea era din ce în ce mai veselă. Erau bărbați și femei peste tot, în picioare, înghesuindu-se în marele palat, aplecându-se ici și colo.

Strigau, râdeau, arătau cu degetul... Până când a apărut un chip. Atât de urât, atât de diform, încât nu mai era nicio îndoială: **elera învingătorul!**

Un cap enorm, acoperit de păr roșu; o gură în formă de potcoavă, cu dinți strâmbi; un ochi pe jumătate închis, și celălalt aproape complet ascuns de un neg mare; o bărbie proeminentă, o expresie foarte ciudată...

–El este papa, vrem să-l vedem! a strigat mulțimea.

Câștigătorul a fost arătat publicului și s-a făcut liniște: nu era o grimasă!

LBRIS

We know
books

